

СЕВЕРНО ЕХО

Год. абонамент 60 лева.
Телефон № 63.

Редактор Петко Пав. Попов.

Съредакторка Рена П. Попова.

Обявления се печатат на цени
по определена таблица. Винаги
въ предплата.

Д-во „Съгласие“

Дъски и летви първокачествени и сухи български и ромънски. Греди прави и пълни трансилвански. Дюшеме борова изработено (шпонено) винаги готово на склад. **ЩЕ НАМЪРЯТЕ НА ИЗНОСНИ ЦЕНИ И УСЛОВИЯ ПРИ НИКОЛА ИВ. МУТАФОВЪ И СИНЪ-ПЛЕВЕНЪ,** телефон № 222

Цимент първокачествен, представителство на фабрика „Левъ“—Плевен. Цигли първо качество, здравни 14 в квадратен метър, представителство на фабрика „Крепост“—Павликене. **ЩЕ НАМЪРЯТЕ НА ИЗНОСНИ ЦЕНИ И УСЛОВИЯ ПРИ НИКОЛА ИВ. МУТАФОВЪ И СИНЪ-ПЛЕВЕНЪ,** телефон № 222

Всенародният тържество

Отъ Генерал-майоръ Кисовъ.

Имаме щастлива и хубава съвкупност отъ празници: хилядогодишнината отъ златния въкъ на Симеона, десетгодишнината отъ освобождението на България, бойния и ордениски празник на армията, именния ден на Негово Величество, свързани съ пренасянето на свещеният огън отъ Преславъ, столицата на първото българско царство — в София, столицата на трето българско царство.

Съ празнуването на хилядогодишнината отъ Симеона ние се преобладаваме съ най-блестявия период отъ съществуването на България. Период на голъми военни успѣхи, които допринасят за обединението на всички славянски племена отъ Балканския полуостровъ подъ една власт — българската, като въ границитъ на България се включватъ: Влашко и Молдова, Трансилвания, Панония, Банатъ, Сърбия съ Българъ до Сремъ, Албания, Македония и Тракия само безъ Солунъ и Цариградъ.

Период на икономическо задръстване и стопанското благосъстояние; съ самостоятелно управно и съдебно устройство — съ свои закони по всички отрасли — както е „Законъ Судний людемъ“, на просвѣтенъ подемъ съ дейци като Иоанъ Екзархъ, Епископъ Константинъ Храбръ Черноризецъ, Попъ Григорий и др. Епоха за която византийският патриархъ Николай Мистикъ казва: „Симеонъ довелъ България до върха на славата“. Епоха която създава, осъществява и ни предава като народенъ заветъ, народенъ идеалъ: *обединението на всички българи подъ една власт, въ една държава, благоденствующа и просвѣтена.*

Заветъ, който подегъ отъ Пасиса, всредъ най-тежкото и черно робство, възкреси народното самосъзнание, окрили българскитъ родолюбци, предизвика най-широкото самопожертвуване презъ време на църковнитъ и възстанически борби, последица отъ които бѣше Освободителната война, предприета отъ братския намъ руски народъ. Война въ която по повелята на Царя Освободителъ Александъръ II, руския народъ се подложда на гигантски усилия, даде стотици хиляди жертви за нашата свобода и създаде сегашното трето българско царство.

Въ тази война, при Шипка и Шейново, българина отново прояви своитъ качества на отличенъ воинъ, който въодушевенъ отъ родолюбие, знае съгълъта си да прегражда пътя на врага, а съ ножа си да създава най-блѣскави победи.

Споменътъ за това време не може да не грѣе въ нашитъ души, защото тази война записа въ историята на човѣчеството

вото великия подвигъ на единъ братски народъ, който даде най-скъпи и многобройни жертви за свободата на своя малъкъ братъ; тя показа, че този малъкъ народъ, до вчера забравенъ и непознатъ, е достоенъ за животъ.

И скоро той дава нови доказателства за своята жизнестойност, живаостъ и народно самосъзнание. Последва съединението на Северна и Южна България и победоносния отпоръ на сръбското нашествие. Българскитъ воинъ вписа въ своята история блѣскави страници, окрасени съ имената на Сливница, Цариградъ, Пиротъ.

Въ изпълнение на този заветъ, сѣрванъ отъ свещеният огънъ, протѣлялъ въ душата на народа презъ едно хилядогодице, българина въ 1912 год. следъ като вписа въ историята си Л-Бургазъ, Одринъ, и следъ като напои обилно съ кръвта си тракийскитъ поля, наново достигна до стѣнитъ на Цариградъ и принуди новитъ му господари да просятъ миръ.

Заслѣпенъ отъ ярката свѣтлина на своето право дѣло, българина не се поколеба въ 1913 год. да влѣзе въ непосилна борба съ своитъ бивши съюзници, за да ги принуди да зачатъ подписитъ на доброволно сключенитъ отъ тѣхъ договори за взаимно съдействие презъ Балканската война.

Следъ епични борби въ които храбростъ и готовностъ за самопожертвуване достигна до най-висшата си точка, обкръженъ отъ четири страни, отъ четири съседа, българскитъ воинъ взема, „при нозе“, за да си откъдне и окопиги, като скри въ гънкитъ на сърдцето си болката на разочароването, на озлоблението отъ гаврата съ неговата довърчивостъ и прямота, и вѣрата въ силата па своя български Богъ, въ справедливостта на своето дѣло.

Въ 1915 до 1918 год. българския воинъ наново щедро, съ пълна безаветностъ и синовна преданостъ за постижение на народнитъ идеали, пролѣ своята кръв въ Сърбия, Македония, Добруджа, Ромъния и Албания. Българинътъ възжелъ осъществяването на една велика България, обединила подъ скута си всички свои чада. Героизмътъ, храбростта, непосилнитъ лишения, които българския воинъ прояви, като че ли щѣха да получатъ своето справедливо възнаграждение въ постижението на Симеоновата завѣтъ.

Но и този път, както въ 1913, последва, но сега още по силно падение съ връщане назадъ. Въпреки хиляднитъ жертви, въпреки подвизитъ при Морава, въ Македония, при Тутраканъ и Дойранъ. България

обявна въ кърви, изтерзана, изтощена, се видя и този път лишена отъ плодотѣе на своитъ усилия. Тя бѣ обвързана съ условията на мирния Ньойски договоръ, както никога въ миналото единъ победителъ не бѣ наказванъ отъ победителя си.

Върху и се наложиха парични задължения размѣра на които не бѣ окончателно определѣнъ, ежегоднитъ вноски на които растатъ постепенно. По този начинъ победителътъ си запазва възможността ненабитно и до безконечностъ да смучатъ отъ живото тѣло на България всички негови сокове и да не ѝ дадатъ възможностъ да се съвземе.

Съ определѣние числеността на войската ѝ, съ налагане на доброволческата система за цопълване съ войници, съ ограниченията за въоръжение, отне и се всѣка възможностъ да се брани, а камо ли да може да мисли за нападение и осъществяване на сломенинитъ си народни идеали.

Но живѣе българския Богъ. Чрезъ бойния празникъ на армията, чрезъ празника на ордена за храбростъ, ние ще изразимъ признателността си къмъ всички ония живи и мъртви герои, които, въодушевени отъ родолюбие, отъ истинско съзнание на граждански дългъ, дадоха най-милото — живота си, пролѣха кръвта си за осъществяване на народния идеалъ: освобождение, обединение на българския народъ. Ние ще изразимъ признателността си къмъ армията, която, въ мирно време, носителя и възпитателка въ най-висшитъ добродетели: готовностъ за самопожертвуване предъ общото благо, на пълно подчинение за усъвършенстване и на бойния инструментъ, на търпение и пренасяне съ стоицизмъ на всички лишения, осигурява мирното развитие и възможностъ за създаване на блага, а въ военно време става изразителка на моралната и материална сила, на подготовка на държавата за борба и отстояване интереситъ на страната.

Имената, написани съ огнени букви отъ нашата млада армия въ най-новата история, ни хиляднитъ безкрѣпни гробове, пръснати по всички краища на Балканския полуостровъ, запалена новъ факелъ отъ свещения огънъ на Симеоновото време.

Този факелъ ще грѣе въ душитъ на сегашнитъ и иднитъ български поколения, ще запази за винаги бодростта на духа и вѣрата въ по-свѣтло бъдаще, въпреки сегашния мораленъ и материаленъ гнетъ, подъ който е подтиснатъ победения български народъ.

Съ нашия вѣкъ на протестъ противъ потиснитъ, чрезъ на-

Борбитъ въспѣтъ учителството въ окръга

Едно писмо до редакциѣта

На 25 т. м. въ окръга ще бждатъ произведени при всички училища избори за окръженъ учителъ съветъ и дисциплинарни комисии. Въ тия избори участвуватъ всички учители, като всѣка колеция избира свои представители — учители, отъ окръжния градъ. Научаваме се, че учителскитъ дружества отъ Ловешка, Луковитска, Троянска и Тетевенска околии сж представили като свои кандидати учители: за първон. колеция *Д. Константиновъ* и *П. Пановъ*, а за прогимназиялната колеция *Анастасъ Василевъ* и *Петко Шекерджиевъ*. Въпреки, обаче, вота на тия четири дружества, които представляватъ, тъй нареченото, неутралистично течение въ б. у. съюзъ, настоятелството на тукашното учителско дружество не зачело този вотъ и представило за провъзгласяване своитъ кандидати.

По поводъ на тази игра, група учители ни пращатъ писмо съ което сж възмущаватъ отъ постъпката на тукашното учителско дружество, което води къмъ сепаратизъмъ и разединение въ учителскитъ среди.

Плевенското класно дружество е посочило за кандидати на окръжния училищенъ съветъ за Плевенския окръгъ отъ страна на гимназиялната колеция учители: *Райчо Евстатиѣвъ* и *Петъръ Ангеловъ*, а за прогимназиялната колеция г. г. *Иванъ Георгиевъ* и *П. Петрушевъ*, прогимназиялни директори.

Една мистериозна смѣтъ

Убийството въ Телишъ

Предъ нѣколко нощи е намѣренъ убитъ на улицата *Стане Митовъ*, 17 годишенъ, отъ С. Телишъ, луковитски. Задържанъ е единъ неговъ приятелъ, въ който следствената властъ се съмнява, че е извършилъ убийството.

шия изразъ на въсторгъ и благодарностъ предъ дѣлата на армията и нейнитъ избраници покойници и кавалери на ордена за храбростъ, ние ще възвѣсимъ духа и вѣрата си за по-свѣтли бъднини.

Съ нашето въдъхновение и искрено приветствие на Негово Величество Царя на България, Царъ Борисъ III, носителя и изразителъ на българската самостоятелностъ и държавничество, Върховенъ Вождъ на нашитъ войски, да възвеличимъ духа си, да го призовемъ къмъ готовностъ за върховни усилия и самопожертвуване за България.

Защото само чрезъ такива усилия ние или нашитъ потомци ще можемъ осъществитъ завета на Симеона и ще покажемъ че сме достойни негови потомци.

Царъ Симеонъ.

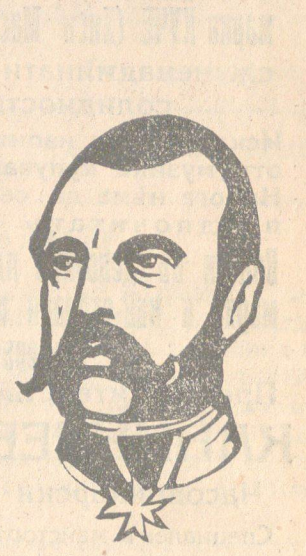
Десетъ вѣка се изминаха отъ царуването на Симеона, единъ отъ най-великитъ, мѣри и прослави вождѣе на нашето племе при който България достигна до апогея на своето величие, разцѣтитъ и мощъ. Златниятъ въкъ вписа най-восторженитъ и свѣтли страници въ нашата история, излетени отъ чутовни дѣла и легендарни подвизи.

Царъ Борисъ III.

Десетъ години вече какъ нашия любимъ царъ, върненъ на завѣтитъ на своитъ велики предшественици *Крумъ*, *Борисъ* и *Симеонъ*, полага върховни усилия да въздигне отново България до нейното нѣкогашно величие и мощъ!

Молиствуваме предъ Всевъзвисящия да даде щастливо царуване на нашия Царъ и светли бѣднини на българ. народъ.

Александъръ II.

Петъ вѣка България бѣше пригвоздена на позорния робски кръстъ. И когато върната въ нея за великия денъ на освобождението загаснаха и на стѣмнения хоризонтъ умираха блѣдитъ багритъ отъ зората на чакания денъ, великитъ руски вождъ, ръководенъ отъ чувствата на най-висока човѣчностъ осъществи заветната мечта на българския народъ — свободата!

Они денъ К. Балмонтъ посети града ни

Разглеждане на историческитъ мѣста

На 13 т. м. следъ обѣдъ пристигна съ автомобилъ отъ София известния руски поетъ *К. Балмонтъ*, който отъ десетина дни е гостъ на България. Придружаваше се отъ г-жа Балмонтъ, руския поетъ *А. Феодоровъ* и нашия поетъ *Емануилъ П. Димитровъ*. Гоститъ бѣха посрещнати отъ *Н. В. Ракитинъ* и бѣха на гости на г. Ст. Заимовъ. Башата на поета Балмонтъ като офицеръ въ руската армия е взелъ участие въ освободителната война и се е сражавалъ при обсадата на Плевенъ.

Сѣборътъ на българскитъ туристи

Предстоящитъ тържество въ Ловечъ

На 24, 25 и 26 май т. г. въ Ловечъ ще се състои двадесетъ и втория редовенъ сѣборъ на българското туристическо дружество, което се съпада съ тридесетъ годишнината отъ основаването му.

Ловчанското д-во „Стратешъ“ е изработило специална програма. На 24 май, сутринтъ, делегатитъ и гоститъ ще участвуватъ въ празнуване денътъ на просвѣтата. Следъ обѣдъ сѣбора ще се открие въ салона на читалище „Наука“; сѣборътъ ще се закрие на 25 май, а на 26 ще се направи излетъ до Деветашката пещера и крушунскитъ водопади.

ОТПРАЗНУВАНЕТО НА ЮБИЛЕИНИТЪ ТЪРЖЕСТВА

Бойниятъ празникъ на армията. — Посрещане на свещения огънъ. — Речитъ.

Въ недѣля, 12 т. м., по единъ много тържественъ начинъ се отпразнува хилядогодишнината отъ царуването на великитъ български царъ и книжовникъ Симеонъ. Този денъ се отпразнува сж много тържествено и въ Плевенъ.

Още въ сѣбота градътъ бѣше окрасенъ съ национални знамена, а площадътъ предъ паметника на Свободата, където станаха тържествата, бѣше декориранъ съ знамена и зеленина. Отъ тритъ страни на паметника бѣха поставени портретитъ на царъ Симеонъ, царъ Освободителъ и сегашния ни любимъ царъ, изработени отъ художника *Асенъ Поповъ*.

Въ недѣля, сутринтъ, следъ отпущъ на църква всички свещеници отъ града отслужиха молебенъ предъ паметника на който присъствуваха официалнитъ власти, учащата младежъ, две почетни роты, юнаци, спортисти, колездаци, разнитъ родолюбиви организации и пр.

Следъ молебна отъ специално построената естрада произнесоха възторжени слова г. г. генералъ *Кисовъ*, кмета *Миндичковъ* и *Д. Върбановъ*. Съ хубави думи тѣ обрисоваха златния въкъ на България и изтъгнаха заслугитъ на Симеонъ като великъ царъ и народенъ будителъ.

Следъ речитъ се произведе парадъ, приетъ отъ г-нъ генералъ *Кисовъ*.

Следъ обѣдъ до късно презъ нощта тържества продължиха въ градската градина и на площада предъ паметника.

Въ понеделникъ, вечертъ, въ еврейската синагога се отслужи благодарственъ молебенъ на който присъствуваха г. г. генералъ *Кисовъ*, полковникитъ *Димитровъ*, *Бах-*

чевановъ, председателя на постоянната комисия г. *Бойчиновъ*, окръжния училищенъ инспекторъ г. *Милчевъ* и цѣлото еврейство въ града.

Следъ обичайната церимония г. *Челеби Хасанъ* произнесе пламенно слово за златния въкъ на Симеонъ. Накрай отъ името на българското еврейство пожела щастливо и дълго царуване на *Н. В. царъ Борисъ III*.

Въ вторникъ, вечертъ, на площада предъ паметника на Свободата се произведе тържествена зоря съ церимония, следъ което се произнесе речъ за празникъ на славната българска армия. Присъствува нѣколко хиляди граждани.

Вчера, сѣрда, къмъ 10 часа се, отслужи панахида и молебенъ следъ което се причака свещеникъ огънъ, носенъ отъ първата българска столица *Преславъ* за *София*, където снощи при голѣма тържественостъ е билъ предаденъ на *Н. В. Царятъ*. Огънътъ се носеше въ автомобилъ, придружаванъ отъ юнаци, спортисти и колездаци.

Предъ паметника г. генералъ *Кисовъ* запали факелъ отъ свещения огънъ, следъ което той и г. *Ал. Малковски* произнесоха пламени речи за голѣмия народенъ денъ и боенъ празникъ на армията.

Следъ речитъ се произведе голѣмъ парадъ на войскитъ отъ мѣстния гарнизонъ. Дифилираха следъ войскитъ и разнитъ родолюбиви и спортни организации.

Следъ обѣдъ на стадиума се дадоха голѣми игри, а вечертъ имаше факелно шествие изъ града.

Програмата за екскурзията отъ Плевенъ — Чехославия — Виена е изложена при магазинъ на *Бр. Грасеви*.

СИМЕОНЪ ПРЕДЪ ЦАРИГРАДЪ

(Историческа хроника)

Предъ десетъ вѣка, една привечеръ надъ престолния византийски градъ залѣза на слънцето билъ необикновенъ. Хиляди огнени багри, подобно на голѣми кървави макове, цѣфнали надъ чисто ефиръ и по сребриститъ води на Босфора. Спокойното и лениво море, заспало между китно зеленитъ брѣгове, изведнѣжъ се обогрило и развълнувало. Страненъ, необикновенъ пурпуръ обгрънало като зловещо за нова кръвъ знаменование града. Въ страшно предчувствие се свилю съвѣститъ души на византийцитъ.

Обезпокоени, всички извърщали погледи къмъ зловещитъ червени отблѣсъци, които трептѣли надъ града и угрижени се питали: какви ли нови бѣди и изпитания ще имъ прати небото.

Въ палата, блѣдъ и смутенъ, седѣлъ императора *Романъ*, възрѣлъ своя неспокоенъ погледъ къмъ зловещитъ знаци, внезапно изстрѣлило небото, предвестници на нѣкаква нова прокоба. Съвѣрната му душа се свивала отъ страхъ предъ неизвестността за нѣщо страшно. Унесения му въ далечината погледъ потрѣпвалъ предъ нѣкакви лоши видения,

като настоячиво се мѣркали предъ него, тѣлѣли се въ възбуждението му и не му давали нищо мигъ покой. И въ халюцинация той чувалъ въ далечината тропотъ отъ коне и хора на приближаващи се войски. Като несъкрушима огнена стена блѣщели ризициитъ имъ и шлемове, а копията имъ се издигали високо, като непроходима гора, която засѣнчвала дори слънцето. Дълги неизбормни редове бѣе началъ и край настѣпвали побѣдоносно къмъ стѣнитъ на неговия престоленъ градъ. Предъождатъ ги самъ великия царъ Симеонъ, възседналъ бунѣтъ вранъ конь, съ изкованъ въстрѣщателъ златенъ шлемъ и ризница. Гордъ и неустрашимъ като орелъ, съ свити гъсти вежди надъ огнени очи, съ буйни развѣти коси, препасанъ съ тежкъ златокованъ мечъ, той гледалъ въ далечината, където подъ багритъ на слънцето бѣлѣли цариградскитъ стѣни — неговата въжделена мечта, която толкова много пъти била възпламенявала мечъ и сърдцето му. После *Романъ* мислено видѣлъ своитъ многобройни легиони, разбити отъ неустрашимитъ български войски,

жалки и обезвѣрени, съ угаснали погледи да отстъпватъ въ панически страхъ, а други, обезоружени и унили, като сѣнки, на дълги редици да отминаватъ къмъ предѣлитъ на великата Симеонова държава. Видѣлъ себе си униженъ и плѣненъ и дълги буйни пламъци да пригръщатъ престолния градъ, изпълненъ съ писци...

Съ стиснати зѣби и широко разкрити очи ужасъ той вдигналъ съ треперяща ржка чукчето. Съ острѣтъ пронизителна звукъ отекналъ металически барабанъ надъ пустотата въ палата. Влѣзли императорскитъ стражи.

— Изпратете ми веднага моя ясновидецъ, — прогърмѣло страшно неговия гласъ. Мълчеливи и блѣди съ низки поклони, стражитъ се отдалечили.

Влѣзълъ ясновидецъ. Подъ дългитъ му бѣли кждри малкитъ му синви очи гледали загрижено и плахо.

— Какво повелявате, господарю? — попиталъ зададения му отъ възление и страхъ гласъ.

Императорътъ стоялъ блѣденъ, страшенъ, ноздритъ му потрепервали отъ ядъ и очитъ му изпускали сѣкашъ пламъкъ.

— Каж ми, старче, какво значи

това? Тоя необикновенъ залѣзъ, тия злокобни червени знаци, пръснати изъ небото и водата... Не сж ли тѣ предвестници на нѣщо зло, на нови поражения и кърви? Повѣрвахъ, старче, никога въ живота ми слънцето не е залѣзвало така...

Ясновидецътъ мълчалъ, вгледанъ въ необикновенитъ кървави белези надъ града. Смъртенъ страхъ сковалъ езика му.

— Говори, говори! — извикалъ ядосанъ императора и бича му като златна змия се извилъ и просѣкалъ надъ него.

Ясновидецътъ пакъ мълчалъ. Извънъ себе си отъ гнѣвъ императорътъ се доближилъ до него, разтърсилъ го силно и го плесналъ съ бича си. И изведнѣжъ езика на ясновидица се развързалъ. Той падналъ на колѣне и целуналъ края на пурпурната му тога.

— Щомъ искашъ истината, господарю, чуй я... Зло веае всичко. Храбритъ български легиони, преведжани отъ страшния български царъ Симеонъ, сж на пътъ за цариградскитъ стѣни... Утре, сутринтъ въ предстои кървава бой. Нищо не може да се противопостави на тѣхната сила и храбростъ, освенъ нашето лукавство и хитростъ... Желѣзната имъ непо-

бедима стена отъ копия ще срази всичко. Пази се отъ Симеона, господарю, той е непобедимъ и си бѣръ. Нищо нѣма да го спре, докато не осъществи въжделената си мечта — да види Византия подъ своя властъ... Само съ вътрломъ и хитростъ ще се спасишъ... Изпрати му скъпи подарѣци, помоли го самъ за миръ и му поднеси своята скъпоценна чаша, а после нареди изъ засада да го погубятъ.

Императорътъ се олюлялъ. Бичътъ му отново като светкавица блѣсналъ и той извикалъ силно: — Ти си правъ, старче!

И очитъ му се възпламенили отъ дива радостъ за мѣстъ...

Утро то настѣпвало надъ престолния византийски градъ. Зората бавно разгръщала пурпурнитъ си одежди за да потопи своето девствено тѣло въ синитъ води на Босфора. Малки златни цѣвтчета, отронени отъ ней се носили по морето. Цариградъ се събуждалъ като следъ нѣкакъв кошмаренъ сънъ, неспокоенъ и настрѣхналъ, плѣненъ съ шума на бързи приготовления.

А дългитъ безармийни редове на българскитъ войски настѣпвали все по-бързо до него. Като голѣмъ тъменъ чадъръ стърчели надъ тѣхъ копията а прашнитъ лица имъ били не-

устрашими и бодри. Орловитъ погледъ на Симеона оглеждалъ облитъ въ пурпура на изгрѣващото слънце стѣни, задъ който проснатъ, вѣе въ сѣнка, стоялъ Цариградъ — завѣтния блѣнъ на българския вождъ *А* византийскитъ войски настѣпвали бавно, готови да обгарятъ съ кръвта си стѣнитъ на своя свещенъ градъ...

И започналъ ожесточенъ кървавъ бой. Водата и небото пламнали сѣкашъ окъпани отъ кръвта на хилядитъ паднали войници. Но българскитъ копия останала непокламити като желѣзна стена. Въ тѣхъ се разбивали всѣкитъ напразни усилия и надежди на византийцитъ. Всички имъ легиони били разпрѣснати. Душата на *Романа* се свивала въ страхъ, а Симеонъ вече виждалъ смѣлата си мечта за могѣща и велика България осъществена, царствени чела да се свѣждатъ предъ него и много племена да треператъ предъ несъкрушимата мощъ на неговия мечъ. Гордитъ му погледъ, възпламналъ отъ радостъ се взиралъ вече понадалечъ и търсилъ нови простори за възвеличаването на българското племе...

Но скоро при шатъра на Симеона пристигнали разтревожени

императорски пратеници. Следъ тѣхъ идеали тежки коли съ скъпи подарѣци за хрѣбри български царъ. Златотѣгани платове, скъпоцени пера и накити, извѣзани съ злото дръхи и оржжия. Тѣ паднали на колѣне и поднесли на Симеонъ писмо отъ *Романъ*, въ което той колѣнопреклоно го молилъ за едно свикдане за да му поднесе най-скъпоценнитъ си даръ — императорската чаша, изкована отъ искрящъ рубинъ. И довърчивия Симеонъ, обкръженъ само отъ нѣколко тѣлохранители тръгналъ на това свикдане. Но въ една котловина изъ хрѣстѣхъ се разбивали всѣкитъ напразни усилия и надежди на византийци и издигнали щикетъ на нѣщо надъ него. Като орелъ полетѣлъ Симеонъ и прескочилъ тая обсадна стена, припоирилъ копия си и разгнѣвенъ се завърналъ въ своя шатъръ. Но тамъ го чакала нова измяна.

Презъ единъ проходъ бързо стѣкменили разбити византийски легиони успѣли да се промъкнатъ задъ тѣла на неговитъ войници. И само въ единъ мигъ рухналъ грандиозния блѣнъ на великия Симеонъ. Лукавството на византийцитъ сломило стомената сила на легендарния български вождъ...

Рена П. Попова.

Заводът „КЛЕМЕНТИНА“ и народното стопанство

Заводът „Клементина“ край гр. Плевен е големият разсадник на елсеностопанска култура и следителна неговата подобрителна дейност, павно в областта на скотовъдството въ всяко село на Плевенския окръг специално и на много мста в България въобще, сж рки и неизличими.

Главната задача на завода „Клементина“ е, чрез създаване на разсадни стопански клонове: коневъдство, говедовъдство, свиневъдство, птицевъдство и птицевъдство. Освен това, съ своите нови рационални начини на стопанисването служи за образец и прикър на околното население. Дали завода въ своята 30 годишна дейност е оправдалъ съществуването си, това най-добре може да се види от успехите постигнати, както въ всички застъпени при неговото стопанство клонове, така и въ областта на полевъдството му, където подобрителната роль, която сж изиграли тия постижения за нашето стопанство.

Постигнати резултати съ вътрешната дейност на завода.

I. Коневъдствена секция. Започналъ съ няколко жребци и 20—30 лоша кобили, завода въ тоя моментъ има едно изравнено разплодно конско стадо отъ 500 глави, което по типъ отговаря отлично на италианските селски нужди и представява единъ златенъ изворъ за подобрието на родното коневъдство.

II. Говедовъдствена секция. „Клементина“ стана заводъ за добитъкъ два отъ 1912 год. До тогава това стопанство е било само конезаводъ. Презъ 1912 год. се започва организирането на говежди, свински, овчи и птици стада, които съ потогледна селска продукция да послужатъ за подобрителни на селските клонове на нашето селско стопанство. Войниятъ, обаче попречаватъ на тѣхното нормално развитие и оное ги виждаме да подхващатъ своя истински животъ едва отъ 1922 година насамъ. Все пакъ и за тоя малъкъ периодъ тия клонове отбелязватъ голѣми успѣхи. Така за сравнителна крава се мислеше, че не е и никогато нѣма да бжде млѣчно кивотно. Въ завода се заработи силно отъ 1922 год. върху мѣстни крави и чрезъ подхождащъ режимъ на хранене, гледане и разкъждане, което може да се създаде при желание въ всяко наше селско стопанство тукъ се получи единъ напълно задоволителенъ типъ говедо. До като млѣчността на селската крава у насъ е средно 700—800 литри за година, ето какво е дало заводското стадо отъ 1922 г. насамъ:

Год. крава средно за максимално
ви год. лит. за год. на денъ

1923 38 832 1762 12.6
1924 30 1272 1783 12.7
1925 39 1527 2711 14.2
1926 37 1761 2855 18.3
1927 47 2117 4163 24.6
1928 61 2183 4500 26.4

Както се вижда отъ тая таблица сравнително утвърдително млѣкото е само за 6 години. Днесъ въ заводското стадо крави съ 3000 литри млѣко не сж малко, а нѣкои започнаха да достигатъ и надхвърлятъ даже 4000 литри. Ние твърдо вярваме, че за 1929 год. всѣка отъ овцѣ 60 крави ще достигне 2500 литри, като по млѣчностъ това млѣко е равнява на 3000 литри отъ пориститѣ културни европейски раси. Такава млѣчностъ и въ чужбина се смята за висока. Що се отнася до дневната млѣчностъ вижда се, че една крава е дала почти невъоротно по количеството млѣко за нашата мѣстна крава. Миналата година въ стадото имаше повече отъ 10 крави съ около 20 и надъ 20 литри максимална дневна млѣчностъ.

Само който е работилъ за подобрене на добитъкъ знае колко трудно и бавно се получаватъ какъ добри резултати. Тукъ времето е малко, а при все това резултатитѣ сж очевиждни.

III. Свиневъдствена секция. Нейното начало се тури сравнително късно съ импортирането на нѣколко Йоркширски свине, които въ края на 1928 г. достигнаха числото 263. Като типъ тая свиня е найподходяща за нашитѣ условия, понеже оползотворява най-добре дадената ѣ храна, има голѣма плодовитостъ, устойчива е на болѣсти и дава отлично месо и сланина.

IV. Овцевъдствена секция. Отъ закупени наши мѣстни овце, които на село сж давали 35—40 литри млѣко за година и по 1½ до 2 кг. овча вълна въ завода следъ продължителенъ подборъ се създава мѣстна овца, която по млѣчността си и нежната вълна не само не отстъпва, а дори превъзхожда найпродутитѣ европейски овчи раси. Въ тоя моментъ заводското овче стадо брой 600 глави. Ето какво е получено отъ него изразено въ числа:

год. кон.	год. млѣчн.	доб. вълна
1924 94	52.08	132— 2.316 3.700
1925 100	60—	— 2.708 4.200
1926 116	77.73	140.540 2.400 3.410
1927 119	70.70	165.550 2.504 5.640
1928 123	71—	124.390 2.500 3.850

Всѣки нашъ овчаръ ще признае, че отъ своето стадо той получава два пкти по-малко млѣко отъ това на заводското стадо, а вълната на неговитѣ овце е много по-губра и по-малко. Хранението, обаче, при тия две стада е почти еднакво. Разликата се дължи повече на уметелото развъждане и отглеждане на тия мѣстни овце въ завода които съ право дониха названието „Клементински“.

V. Птицевъдствена секция. Тая секция започва своя истински животъ отъ 1925 год. Нейното начало е турено съ импортирането на нѣколко десетки кокошки — раса „яребична италианка“, нѣколко гжски и патици. Въ края на 1928 год. тая брой вече 1200 птици, които по раси се разпределятъ така: чужди раси: „яребична италианка“, „бѣлъ лежеритъ“ и „подайландъ“, мѣстни кокошки: „бѣла севлиева“ и „черна шуменика“. Въ 1924 години срѣдната годишна носливостъ на кокошка въ завода е била 88 яйца, а за 1928 година имаме вече 154 яйца. Най-голѣмата носливостъ за отбѣд на кокошка въ 1924 год. е била 140 яйца, когато за 1928 год. имаме такава съ 230 яйца.

VI. Количеството на добитъкъ. Завода „Клементина“ подобрява не само качеството на своя добитъкъ, но той го и размножава бързо за да задоволи голѣмитѣ нужди на българското скотовъдство. Така въ 1919 год. смѣтано въ едрѣ добитъкъ той е ималъ 591 глава, а въ края на 1928 год. има приблизително 1200 глави това е при една и сжша земна площъ.

VII. Полевъдство. Ето какви средни реколта за по важнитѣ земеделски култури сж получени средно на декаръ презъ миналата година въ завода и Плевенска окр.

	Завода	Пл. окр.
а) Зимн.	1. Пшени. 182—200 2. Ечем. 173—224 3. Ржжъ 120—	130 110 140
б) Прол.	1. Царев. 180 2. Цвекло 3536 3. Овесъ 167	70 1800 600

Особено голѣма е разликата между пролѣтнитѣ култури, която се дължи не на по сжщата, а само на по-разумната обработка на почвата. Миналата година завода получи зърненъ фуражъ 1,400,000 кг. и грубъ фуражъ 1,560,000 кг. или приблизително 3,000,000 кг. добивъ отъ 14,000 декара обработваема площъ. Въпреки неблагоприятната година завода е успѣлъ да получи повече фуражъ, отколкото му е необходимо.

Подобрителна роля на завода за българскитѣ скотовъдство и полевъдство.

I. Коневъдствена секция. Ако въ Северна България малкия и изроденъ конъ е изчезналъ на повечето мѣста, особено въ полскитѣ села, а на негово мѣсто се появи новъ хубавъ конъ, това се дължи изключително на влиянието на двата голѣми държавни заводи „Клементина“ и „Кабинюкъ“ при Шуменикъ. „Клементина“ твори коневъдството чрезъ своитѣ 140 жребци въ Плевенския, Търновския, Врачанския Видинския, и Софийския окръзи. Така България си осигурява единъ голѣмъ контингентъ отъ средно тежки коне, които задоволяватъ напълно, както селско стопанскитѣ нужди, така и тия на нашата армия. Пресмѣта се, че за 30 години жребцовото депо на „Клементина“ е дало на българския селянинъ 70,000 коне, които въ сравнение съ старитѣ мѣстни такива увеличаватъ ценността си най-малко съ 5000 лв. Това дава 350,000,000 лева на народното ни стопанство или ежегодно 12,000,000 лв. само отъ конната секция. Че действително всѣка година тая секция допринася много за подобрене на нашето коневъдство, това се вижда отъ следната таблица

Год.	жребъци	покр. коб.	ср. ржстъ на кобила
1923 95	5162	135.57	
1924 150	6844	136.41	
1925 135	6187	137.25	
1926 144	6829	138.49	
1927 143	7176	142.68	

Само за 5 години средния ржстъ на кобилитѣ се издига съ 7 см. Въ селата около завода, като напр. Марашки Тръстеникъ, Горна и Долна Митрополия, Комарево, Мъртваца, Горни и Долни Джбникъ, Крушовица, Гостила, Ставерци, Бърдарски Геранъ, Староселци и т. н., намираме цвѣтуше коневъдство, чито единственъ създателъ се явява завода.

II. Говедовъдствена секция. Отъ заводското говеждо стадо за подобрене на мѣстния добитъкъ се продаватъ на общинитѣ съ намалени цени, бици които иматъ до-

бъръ екстериоръ и произхождатъ отъ млѣчни майки. По тоя начинъ се увеличава, както ржстътъ и живото тегло на нашето изродено говедо, така и неговата млѣчностъ. Тая дейностъ сжщо води до увеличение на националното богатство.

III. Свиневъдствена секция. Полуdivата мѣстна свиня съ дълга мускула, която пълнеше селата до преди 10 години е почти изчезнала. На нейно мѣсто ние виждаме единъ другъ по културенъ типъ бѣла едра свиня, чийто разсадникъ сж пакъ държавнитѣ заводи и стопанство. По голѣма частъ отъ тая заслуга се пада на завода „Клементина“. Всѣка година тукъ има извънредно голѣмо търсене на прасета и нерези за разплодъ. Ето колко свине сж продадени отъ 1924 год. насамъ за разплодъ 1924—239; 1925—158; 1926—320 1927—331 и 1928—398. Презъ настоящата година при увеличенъ брой на свинетѣ майки при завода ще се произведатъ около 1500 прасета, годни за разплодъ.

IV. Овцевъдствена секция. Намалването на мѣритѣ ще принуди нашия селянинъ да намали броя на своитѣ овце и да подобри тѣхнитѣ качества т. е. да увеличи млѣчността имъ, живото тегло, количеството и качеството на вълната. Тоя по високо продуктивенъ типъ подобрена овца ще бжде създадена само чрезъ умѣло развъждане. Завода „Клементина“ посочва пътя на селянина въ това отношение, той ежегодно продава на напредничави овчари излишния си разплодъ материялъ, като въ последната година е достигналъ 210 глави.

V. Птицевъдствена секция. Отъ нѣколко години насамъ, вследствие на обстоятелството, че яйцето е първостепененъ по цена и сигурностъ пазаренъ продуктъ, въ последнитѣ 2—3 години дава на българското народно стопанство приблизително 1 милиардъ лева. Интересътъ на населението къмъ националното птицевъдство е твърде повишенъ. Схващайки това управата на завода да разшири птицевъдната си секция, подбора добъръ расовъ материялъ и увеличи неговата носливостъ. Всѣки денъ за птицевъдната секция има много писма отъ граждани и селяни, които искатъ съвѣти или правятъ поръчки за яйца и птици. Ето какъ се е отзовавалъ завода.

Година	Продадени яйца	птици
1925	270	79
1926	434	199
1927	6493	213
1928	9514	214

VI. Фермата при завода освенъ, че произвежда фуражъ за изхранване на персонала, работници и добитъка, допринася твърде много за насаждане средъ околното население, нови технически прийоми за обработка на почвата. Вънъ отъ това тя принася прѣка полза на нашия селски стопанинъ, като му дава нови доходни видове и сортове земеделски култури.

VIII. Приходъ и расходъ въ стопанството. За 1928 год. е получено общъ приходъ отъ продажба на заводски произведения и получени такива за нуждитѣ на самия заводъ 10,508,828 лева, а изразходвано по разни параграфи 8,442,421 лева. Косвенната полза, която завода принася чрезъ подобрене на мѣстния примитивенъ добитъкъ, която само за коневъдствена секция възлиза на 12,000,000 лева, тукъ не се взема предвидъ.

Боянъ Петровъ
директоръ на „Клементина“

Продава се ком-плектъ вършачка съ локомотивъ, система „ELSO“ моделъ 1920 г. 4x4, к. с. съ елеваторъ за изкачване сламата и всички принадлежности въ пълна изправностъ. Пусната въ движение пръвъ пътъ 1925 г.

Споразумение **Асѣнъ Ангеловъ**, с. Гор.-Митрополия—Плевенско. 1—1

Продава се 5 дек. Американско лозе — 4 годишно и 4 дек. салкътъ 4 год. местността „Мрътвата долина“ до срѣдната чешма. Имота не е заложенъ.

Споразумение: **Цвѣта Йончева** IX кв. Плевенъ.

Дворища въ парцели 3,000 МЕТРА

До Бирената фабрика на шосето за Търнене, продавамъ изцяло или на части. Удобно и за индустриални цели.

Споразумение: **Кр. Т. Хинковъ** —Плевенъ.

Продаватъ се три ниви отъ 24 декара, друга 16 и трета 34 въ землището на с. Горна Митрополия. За споразумение при **Петъръ П. Дочовъ** въ с. Орѣховица, Плевенско.

Спорътъ между „Гъмза“ и г. Мюра

(едно писмо до редакцията)

Четохъ вашата статия отъ 9 т. м., разглеждайки моя споръ съ кооперация „Гъмза“. Азъ не желаехъ до днесъ да направя публично достойство, многото мжчнотии, които имахъ съ управителния съветъ на кооперацията.

Но днесъ, независимо отъ отстъпките направени отъ моя страна по поводъ загубитѣ, кооперацията не желае да изпълни своитѣ ангажименти. Като се страхувамъ, че обществено мнение, което може да изтълкува моето млчание като виновностъ, азъ Ви моля да поместите въ вашия вестникъ настоящето, което ще позволи, надявамъ се, да осветли самитѣ кооператори върху основата на нашия споръ и върху правото което имамъ съ управителния съветъ.

Следъ дълги преговори, кооперацията ми продаде своето производство отъ грозде на една цена която ще се фиксира по късно и тя трѣбваше да постави на мое разположение сждове въ добро състояние и изба за добро винарство. Въпримъ още първитѣ дни азъ констатирахъ, че качитѣ и бжчвитѣ се намираха въ едно плачевно състояние и мжстятъ често изобилино по земята. Азъ веднага протестирахъ и предупредихъ кооперацията да не използва подобни сждове. Но понеже тя казваше, че и е невъзможно да се снабди съ други сждове тя се съгласи да поеме на своя смѣтка всѣка загуба, така сжщо и недоброкачествено вино и обеща да държи смѣтка за всичко това въ моментъ при определяне цената на гроздето. Но за съжаление още въ настоящия моментъ една известна частъ отъ бжчвитѣ продължаватъ да текатъ. Загубата е твърде голѣма защото кооперацията ми декларира, че въ своитѣ изби тѣ нѣма освенъ 570,000 литр. вино. Обаче, споредъ декларирането на кооперацията, тя е приела 827,000 кг. грозде и акцизнитѣ власти сж констатирани 121,000 кг. прашина, следователно би трѣбвало да се намѣри 706,000 литри вино. Допущамъ едно намаление съ 2% върху това количество, което е достатъчно, следователно, безсмысленно трѣбваше да има 691,000 литри вино въ избата. Да се забележи, че по предната година кооперацията е имала въ края на кампанията на годината една загуба отъ 100,000 литри. Следователно ако азъ допущамъ 15,000 лтр. за тази година, това е, мисля, достатъчно. Би имало следователно една загуба отъ течността отъ 120,000 литри на вино. Отъ друга страна, централната изба не бѣше свършена. Освенъ това, въ м. декемврий и виното не можеше да се вкара освенъ една частъ и около 50,000 лтр. вино остана навънъ презъ зимата и дори въ този моментъ има едно значително количество вино на двора.

Има сжщо едно количество отъ 150,000 лтр. вино съ лошъ вкусъ, което се дължи на бжчвитѣ, че сж мухлясали или на това, че виното е трѣбвало да стои дълго време съ прашината. Освенъ това, една частъ отъ прашинитѣ бѣха поврждени, защото кооперацията ги съхраняваше въ плачевни условия. По причина на всички тѣзи мотиви, азъ не мога да удобря вината, преди кооперацията да ми признае най-малко една частъ въ загубитѣ и да задържи за своята смѣтка неотговорящитѣ вина.

Чрезъ своята несъобразителностъ управителния съветъ на кооперацията се намѣри по този начинъ въ едно лошо положение и помисли да се отърве, като декларира договора за анулиранъ и е направилъ да се потвърди това негово решение чрезъ общо събрание на кооператоритѣ. Направяйки това той е извършилъ една голѣма, грѣшка защото той трѣбваше да се съобрази съ чл. 15 отъ договора, като предвижда единъ арбитражъ въ случай на мжчнотии при изпълнението.

Председателъ на кооперацията е казалъ, че за да получи моитѣ права ще трѣбва да заведе процесъ и като чужденецъ ще трѣбва да депозирамъ много голѣма сума, а отъ друга страна това ще трае много години. За да оправдае своя отказъ да държи смѣтка за загубитѣ, кооперацията казва, че азъ трѣбваше да одобря вина та още презъ м. ноемврий споредъ договора; но тя забравя да каже, че презъ това време

една значителна частъ отъ вината бѣха подъ открито небе и че по голѣмата частъ отъ бжчвитѣ течеха като кошници. Следователно, колкото тя забаваше да изпълни своитѣ задължения толкова азъ бѣхъ въ невъзможностъ да приема вината и за да ги приема азъ чакахъ едно писмо — покана, съ което да ми каже, че нейнитѣ задължения сж изпълнени. Но тя се пазеше да ме предупреди, защото заеше, че нищо още не бѣше подредено. Азъ внесохъ една сума отъ 1,000,000 лв. и имъ ангажирахъ 400,000 лв. въ разности. Тя иска да ми конфискува паритѣ и отказва да пребѣгне къмъ арбитражъ. Вие виждате по каквъ начинъ се дава възможностъ на чужденцитѣ да работятъ въ България.

Държавата при това полага много грижи, отправя апелъ къмъ чуждитѣ специалисти да дойдатъ въ помощъ на лозарството, за да се приготвятъ добри вина и се намѣрятъ сжщевременно пазари, та да се вкаратъ модерни машини за приготвянето на български вина. Азъ имахъ куража да дойда и направя единъ опитъ и азъ констатирахъ съ огорчение, че известни непочтени граждани пакостятъ на това и е много ясно, че съ това тѣ обезкуражаватъ другитѣ, които биха желали да дойдатъ и да работятъ. Тѣ не си даватъ достатъчно смѣтка за значението на тѣхната деятелностъ, защото вмѣсто да получатъ облаги за тѣхнитѣ продукти, тѣзи немогатъ нито да се приготвятъ, нито да се изнесатъ безъ помощта на чужденцитѣ и тѣ рискуватъ да ги видятъ да се изгубятъ въ по голѣмата си частъ.

Само моето присъствие тази година бѣше достатъчно да задръжи цената на гроздето минимумъ съ 1 л. повече отъ това което би получило. Следователно нѣколко милиона лева спечелени отъ лозаритѣ въ Плевенъ. Тѣ ще иматъ по добра представа въ бждше.

Да кажа сжщо, че азъ бѣхъ решилъ да построя тукъ една модерна изба и да се занимавамъ сжщевременно съ износъ на грозде, плодове и други продукти.

Моята деятелностъ е позната въ много кжщи въ Австрия, Швейцария и Франция и пр. И моитѣ приятели чакаха, че моя успѣхъ ще ги насърчи за да се установятъ въ други райони на България. Безсмысленно тѣ сега ще си останатъ и нѣма да иматъ желание да подновятъ моя опитъ.

Какво ще кажатъ търговскитѣ кжщи съ които се ангажирахъ съ продажба на вината, които отчакаха пристигането на първия вагонъ за да ангажиратъ по голѣми количества? Когато азъ ще бжда въ положение да имъ кажа, че тукъ въ България договоритѣ се считатъ за „парцалъ хартия“, че не ви даватъ дори закупената стока, че задържатъ предварителната вноса и че спекулиратъ съ това, че за да се получи правосъдие трѣбва да се ангажиратъ въ тежки дълги процеси. Върху подобни сведения, вие сами може да се представите какво ще бжде тѣхното мнение. При все това азъ имахъ довѣрието, въ едно здружение, полуофициално, които е субсидарно отъ общината и държавата и азъ никакъ не допущахъ, че ще имамъ модобни мжчнотии. Азъ имамъ на гарата единъ вагонъ и кооперацията отказва да ми даде вино за него. Ако имате нужда отъ други сведения ще ми направя удоволствие да Ви ги доставя.

Приемете, г-нѣ редакторе увѣреностъта на моитѣ предани уважения.

Плевенъ, 12 май 1929 год.

Иозефъ Мюра.

„АРЖЕНТИНА“
Еlegantни и евтени дамски, мжжки и детски дрехи само при **„АРЖЕНТИНА“**

Дава се подъ наемъ апартаментъ втори етажъ 3 стаи кухня маза виранда ул. Александровска № 151 справка III етажъ сжщата кжща,

РАЙОННА МЛЪКАРСКА КООПЕРАЦИЯ — с. ЛЪТНИЦА ЛОВЧАНСКО

Обявление № 16

Районната млѣкарска кооперация въ с. Лѣтница обявява на интересующитѣ се, че на единадесетия денъ отъ публикуване настоящето въ вестникъ „Северно ехо“ отъ 8 до 12 часа въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ постройката на модерна млѣкарница въ с. Лѣтница.

Приблизителната стойностъ на предприятието е 485,000 лв. Залогъ за участие въ търга се иска 5 на сто отъ горната стойностъ на предприятието въ видъ съгласно чл. 170 отъ закона за б. о. и предприятията.

Тържнитѣ книжа може да се разгледатъ всѣки присъствителъ денъ въ канцеларията на Лѣтницката популярна банка. с. Лѣтница, 29 априлъ 1929 годна.

Отъ кооперацията

ДЪРЖАВЕНЪ ЗАВОДЪ ЗА ДОБИТЪКЪ „КЛЕМЕНТИНА“
край Плевенъ.

Обявление № 2436.

Съобщава се на интересующитѣ се, че Държавния заводъ за добитъкъ „Клементина“ край Плевенъ, ще отдаде на предприемачъ изработването на кожитѣ отъ заклания и умрѣлия добитъкъ въ продължение до 31 мартъ 1930 година, въ бланкъ, гьонъ, юфтъ, мишина и шапъ при следнитѣ условия:

1) Кожитѣ ще се изпращатъ за изработване въ видъ каквото завода пожелае, периодически споредъ случая, кожитѣ ще бждатъ маркирани отъ завода и марката да бжде запазена.

2) Изработването трѣбва да започва веднага следъ изпращането на кожитѣ, като за цѣлата се вложатъ най-доброкачествени материали. За всѣка повреда или загубена кожа предприемача ще заплати пазарната и стойностъ.

3) Приемането на кожитѣ въ изработенъ видъ ще става въ завода отъ комисия. Превоза отъ завода до града и обратно, ще става съ заводския кола.

4) Изплащането за изработката ще става периодически следъ приемането на изработенитѣ кожи, срещу смет.-разписка

5) Залогъ за изпълнение на работата е 3000 лева въ банково удостоверение.

6) Офертитѣ за изработката на кгр. бланкъ, гьонъ, юфтъ, и мишинъ и на парче за свински, говежди и конски шапъ се изпращатъ въ дирекцията на завода надлежно обгвервани. Последнитѣ се приематъ до 30 май 1929 година.

Отъ Дирекцията.

ПЛЪВЕНСКА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

Обявление № 2053

Обявява се на интересующитѣ се, че на 11 денъ следъ публикуване настоящето въ Държавния вестникъ бр. 30 отъ 8. V. н. г. на 20 V с. месецъ въ помещението на постоянна комисия ще се произведе втори пътъ търгъ.

1. Съ тайна конкуренция за доставка канцеларски материали и печатарски работи въ едно или поотдѣлно за ф. 1929/30 година. При спазване на чл. 125—129 отъ З. Б. Предприятията и се допускатъ само книжари и печатари.

Залогъ се иска 2500 лв. въ банково удостоверение и мостри за материалитѣ. Малонаддаването ще става % по ценитѣ на списъка приложень къмъ поемнитѣ условия, които могатъ да се видятъ въ постоянната комисия при окр. бирникъ.

Доставката ще стане по части сжщо и изплащането съобразно доставката, отъ което положение ще се сумира размѣра на предприятията.

Офертитѣ ще се приематъ до 4 часа следъ обѣдъ. Плевенъ, 25 априлъ 1929 год.

Отъ Комисията

Ново разписание на влаковете,
въ сила от 15 май 1929 г.

Варна—София:

Бърз влак 23. Варна—Плв-
вень—София; София—Плов-
див; София—Кюстендил; При-
стига Плввень 2:40 ч., тръгва
2:52 ч.

Пътнишки влак 25. Варна
—Плввень—София и Ч. Бръг
—Сараево; Пристига Плввень
3:20 ч., тръгва 3:30 ч.

Пътнишки влак 27. Варна
—Плввень—София; Ч. Бръг
—Сараево; Мездра—Видин и
Брусарци—Ломъ. Пристига
Плввень 9:45 ч., тръгва 9:55 ч.

Бърз влак 21. Варна—Плв-
вень—София, съ свързка отъ
Русе, Ст. Загора, Габрово, Сви-
щовъ и Ловеч. Пристига Плв-
вень 17:35 ч., тръгва 17:43 ч.

Локални товарно-пътнишки
влакове:

Влак 219. Плввень—Мездра.
Тръгва Плввень 17:28 ч.

Влак 201. Каспичанъ—Плв-
вень—Черв. Бръг. Пристига
Плввень 21:13, тръгва 21:43 ч.

София—Варна.

Пътнишки влак 28. София
—Плввень—Левски—Свищовъ
—Ловеч—Варна; Г. Орѣхови-
ца—Русе; Г. Орѣховица—Габ-
рово—Ст. Загора. Пристига Плв-
вень 2:32, тръгва 2:42 ч.

Бърз влак 24. София—Плв-
вень—Ловеч—Левски—Сви-
щовъ—Варна; Г. Орѣховица—
Габрово—Ст. Загора. Пристига
Плввень 3:11 ч., тръгва 3:21 ч.

Бърз влак 22. София—Плв-
вень—Варна; Г. Орѣховица—
Русе, Г. Орѣховица Габрово—
Казанлък—Ст. Загора. Пристига
Плввень 11:57 ч., тръгва
12:06 ч.

Пътнишки влак 26. София
—Плввень—Варна, съ свързка
въ Мездра отъ Видинъ, Ломъ,
Бойчиновци и Фердинандъ. Въ
Г. Орѣховица за: Русе, Казан-
лък, Ст. Загора и Бургасъ.
Пристига Плввень 19:21 ч.,
тръгва 19:32 ч.

Локален товарно-пътниш-
ки влак 202. Плввень—Каспи-
чанъ. Тръгва отъ Плввень 8:25.

Плввень—Сомовитъ

Влак 71. Тръгва отъ Плв-
вень 4:15 ч., пристига Сомо-
витъ 5:35. Влак 73. Тръгва
Плввень 12:45 ч., пристига Со-
мовитъ 14:36 ч. и влак 75
тръгва Плввень 19 ч., присти-
га Сомовитъ 21:31 ч.

Сомовитъ—Плввень

Влак 72. Тръгва отъ Сомо-
витъ 6 ч., пристига Плввень
7:24 ч. Влак 74. Тръгва отъ
Сомовитъ 16:05 ч., пристига
Плввень 18:10 ч. и влак 76
тръгва отъ Сомовитъ 21:20 ч.,
пристига Плввень 22:46 ч.

Влакове, които ще циркули-
ратъ отъ 1. VII до 15 IX т. г.

Ускоренъ пътнншки влакъ
206. София—Варна. Пристига
Плввень 0:14 ч., тръгва 0:24 ч.

Ускоренъ пътнншки влакъ
205. Варна—София. Пристига
Плввень 5:42 ч., тръгва 5:52 ч.

ТЮТЮНЕВА ФАБРИКА „ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“

Фабрикува цигари
изключително отъ
АРОМАТИЧНИ
ТЮТЮНИ.

Плввень

Пушете ароматич-
нитъ цигари
„ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“

Цигаритъ „ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“

сж най-ароматичнитъ и иматъ най-много пушачи, защо-
то винаги фабриката произвежда такива изключително
отъ стари и хубави тютюни.

По случай ЮБИЛЕЙНИТЪ ТЪРЖЕСТВА специ-
аленъ харманъ.

БАЛКАНСКО ПИВО!

ПО СЛУЧАЙ ЮБИЛЕЙНИТЪ ТЪРЖЕСТВА
Плввенската пивоварна фабрика

Акционерно дружество—Плввень

Пустна въ продажба специално добре отлежало

БАЛКАНСКО ПИВО

ПРЕВЪЗХОДНО и ВИСОКО КАЧЕСТВО!

ИЗГРѢВЪ!

Фрайцузки прѣскачки „ЕРОПЕНЪ“

отъ фабриката „П. БЕРТХУДЪ“

по своята солидна и идеална изработка, както и по
износнитъ си цени си оставатъ ненадминати
и безъ съперникъ

Непростима грѣшка ще направите ако си доста-
витъ друга, преди да провѣрите и се увѣрите
въ горното

Английски синъ-камакъ, рафия, джамове,
желѣза всички видове, черна и галвани-
зирана ламарина, гвоздей всички размѣри
на най-износни цени на едро при

Елия Хаимовъ—Плввень

Телефонъ № 189

Креватната фабрика „ДУНАВЪ“

на ДОНЧО ТОРОМАНОВЪ & СИЕ

находяща се на Съръ-пазаръ до г. г. Кършигуровъ &
Цоневъ, съобщава на всички интересующи, се че
пустна въ продажба нова партида

КРИВАТИ и ПРУЖИНИ

и др. материалъ НАЙ-СОЛИДЕНЪ по дебелина над-
минава всички креватни фабрики. Боя гарантирана,
изпечена въ специална МОДЕРНА ПЕЦЪ.

Приематъ се за преобояване на стари кровати. Из-
работватъ се пружини и кровати по даденъ отъ
клиента размѣръ

Изработка солидна и художествена, която задоволя-
ва и най-изтънчениятъ вкусъ

Фабриката разполага съ ОКСЕЖЕНОВЪ АПАРАТЪ за за-
варки. Изработватъ се сжщо мивки, ношни шкафчета,
закачалки и др. Винаги на складъ готова стока

ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ. ОТЪ ФАБРИКАТА

ЗА ВОЕННО ЧИТАЛИЩЕ-МУЗЕЙ и УВѢКОВЪЧАВАНЕ „ДОЙРАНСКАТА ЕПОПЕЯ“

ПЛЪВВЕНСКАТА ЛОТАРИЯ

ЩЕ РАЗДАДЕ НА 1-ви ЮНИЙ 1929 год. 2901 ПЕЧАЛБИ

по 400,000 лв. 200,000, 100,000 лв. и др.

Цѣль
билетъ
400 лв.

На обща сума само печалби за 5,000,000 лева
На чиновници се изпращатъ билети на срочно изплащане
Порѣчки до Началникъ гарнизона—Плввень

Половинъ
билетъ
200 лв.

Продажбата на билетитъ се приключва къмъ края на м. май. Специални комисии ще об-
хождатъ всики граждани и фирми за да имъ бждатъ поднесени отъ лотарийнитъ билети и по
този начинъ да подкрепятъ началото на Комитета.

Комитетътъ се надѣва да продаде въ Плввень още за единъ милионъ лева билети, тъй
като само нѣколко фирми, които сж си купили билети и направили дарения сж внесли вече
около 800,000 лева.

ЧЕРНА НАФТА
ИКОНОМИЯ отъ ГОРИВО
ВЪ ЕДНА ГОДИНА
80.000
ЛЕВА

РАЗХОДЪ
ЗА ИЗОРАВАНЕ
ЕДИНЪ ДЕКАРЪ
7.60
ЛЕВА

НАВСѢКЪЖДЕ
И ВИНАГИ
ИМПЕРАТОРЪ
МУНКТЕЛСЪ

НАЙ
ИКОНОМИЧЕНЪ
СОЛИДЕНЪ
УПРОСТЕНЪ

ГОЛЪМО
ПРОИЗВОДСТВО
ЧИСТО ЗЪРНО
СИТНА И МЕКА
СЛАМА

При насъ ще купите вършачни гарнитури за четири сезонно, а само трактори
три сезонно изплащане и само тогава ще сте сигурни, че ще можете да изпла-
тите стойността на машинитъ отъ доходитъ си и безъ затруднение,

Въ малкия разходъ и ефтеното гориво НАФТАТА е гаранцията за преуспѣване на
нашето земледѣлско стопанство.

Шведски нафтови мотори отъ 7 до 100 к. с. „МУНКТЕЛСЪ“
РАЙОНЕНЪ ПРЕДСТАВИТЕЛ СЛАВКО СТ. СЛАВЧЕВЪ—ПЛЪВВЕНЪ

ОРТОПЕДИСТЪ

Пристигналъ е въ гр. ПЛЪВВЕНЪ извѣстния
ортопедистъ **МАНОЛЪ ИЛИЕВЪ** технически ди-
ректоръ и собственикъ на 1-ва Бълг. Приви-
лигирована механико-ортопедическа фа-
брика — **Братя Илиеви**, основана 1925 г. —
бившъ началникъ на държавната ортопедия. За то-
ва извѣстяваме на нуждающитъ се отъ гр. Плввень
и околнѣта, да използватъ случая и направятъ
порѣчкитъ си за гумени изкуствени крака, из-
куствени рѣце, корсети противъ спондилитисъ
— противъ изкривяване грѣбначния стълбъ, противъ
гърбици. Апарати противъ кокситисъ, противъ
ставна туберкулоза на коленото, глезена и др. и
апарати за парализирани крака и рѣце, машинки
за изправяне криви крака на деца. Бандажи за
кила, едностранни и двустранни, коремни пояси
за бременностъ и коремни операции; на родилки
и противъ затлъстяване, операционни маси и др.
ортопедически издѣлия.

За удобността на казаните издѣлия Илиеви сж награ-
дени съ първа награда и златенъ медалъ отъ Гор. Орѣ-
ховския мостренъ панайръ и отъ изложението въ Лондонъ
1907 г. Нашитъ произведения сж препорѣжани отъ М-вото
на търговията, промишлеността и труда
съ писмо № 969—28 II 1927. предъ вси-
чки държавни и общински учреждения,
при нужда отъ такива да ги закупува
направо отъ нашата фабрика, като един-
ственно въ страната насърчавано пред-
приятие.

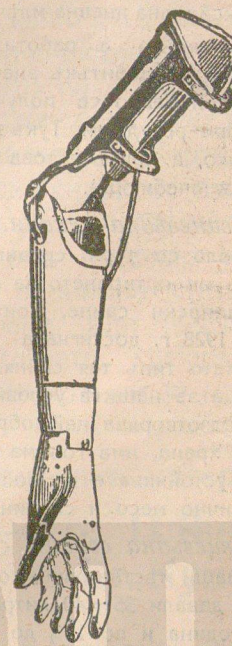
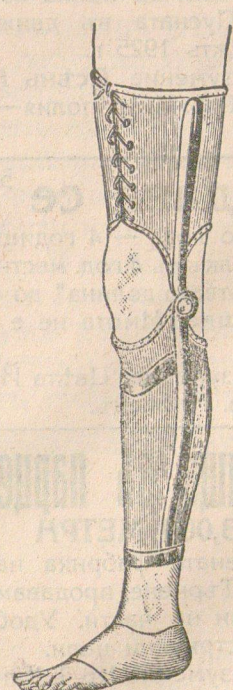
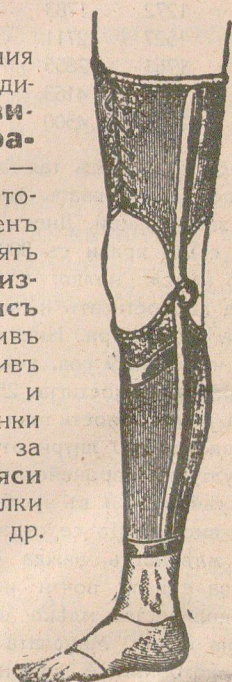
Илиевъ е настаненъ въ гр. ПЛЪ-
ВЕНЪ въ хотелъ „МАКЕДОНИЯ“ и ще
приема порѣчки отъ 15 включително 20
май всѣки денъ отъ 1 до 8 часа сл. обѣдъ.

Преглеждане безплатно

Отъ 21 включително 26 май ще при-
ема порѣчки въ гр. РУСЕ въ хотелъ
„СОФИЯ“.

Адресъ въ София ул. „Венелинъ“
№ 12, близо до Зоологическата градина.

Каталози и сведения изпращае даромъ

И И З З Г Г Р Р Ъ Ъ В В Ъ Ъ!